

ज्येष्ठ नागरिक सम्बन्धी ऐन, २०६३ लाई संशोधन गर्न बनेको विधेयक

प्रस्तावना: ज्येष्ठ नागरिक सम्बन्धी ऐन, २०६३ लाई संशोधन गर्न वाञ्छनीय भएकोले,

संघीय संसदले यो ऐन बनाएको छ ।

१. **संक्षिप्त नाम र प्रारम्भ:** (१) यस ऐनको नाम "ज्येष्ठ नागरिक सम्बन्धी (पहिलो संशोधन) ऐन, २०७५" रहेको छ ।

(२) यो ऐन तुरुन्त प्रारम्भ हुनेछ ।

२. **ज्येष्ठ नागरिक सम्बन्धी ऐन, २०६३ को दफा २ मा संशोधन :** ज्येष्ठ नागरिक सम्बन्धी ऐन, २०६३ (यस पछि "मूल ऐन" भनिएको) को दफा २ को,—

(१) खण्ड (च) पछि देहायका खण्ड (च१), (च२) र (च३) थपिएका छन्:-

“(च१) “सार्वजनिक पद धारण गरेको व्यक्ति” भन्नाले संविधान, प्रचलित कानून वा सम्बन्धित निकाय वा अधिकारीको निर्णय वा आदेश बमोजिम कुनै सार्वजनिक अख्तियारी प्रयोग गर्न पाउने वा कुनै कर्तव्य पालन गर्नु पर्ने वा दायित्व निर्वाह गर्नु पर्ने पदमा बहाल रहेको व्यक्ति सम्झनु पर्छ र सो शब्दले सार्वजनिक संस्थाको कुनै पदमा बहाल रहेको पदाधिकारी वा कर्मचारी समेतलाई जनाउँछ ।

(च२) “सेवा केन्द्र” भन्नाले दफा २०क. बमोजिमको ज्येष्ठ नागरिक सेवा केन्द्र सम्झनु पर्छ ।

(च३) “स्थानीय तह” भन्नाले गाउँपालिका वा नगरपालिका सम्झनु पर्छ ।”

(२) खण्ड (ज) को सट्टा देहायको खण्ड (ज) राखिएको छ:-

“(ज) “हकवाला” भन्नाले मुलुकी देवानी (संहिता) ऐन, २०७४ को अपुताली सम्बन्धी परिच्छेद बमोजिम ज्येष्ठ नागरिकको अपुताली खान पाउने हकवाला सम्झनु पर्छ ।”

३. **मूल ऐनको दफा ४ मा संशोधन :** मूल ऐनको दफा ४ को उपदफा (४) पछि देहायको उपदफा (४क.) थपिएको छ:-

“(४क.) असहाय ज्येष्ठ नागरिकलाई तोकिए बमोजिम विशेष संरक्षण तथा सामाजिक सुरक्षाको व्यवस्था मिलाइनेछ ।”

४. **मूल ऐनको दफा ५ मा संशोधन :** मूल ऐनको दफा ५ को उपदफा (द) पछि देहायका उपदफा (९) र (१०) थपिएका छन्:-

“(९) उपदफा (३) वा (६) बमोजिमको आदेशको पालना नगर्ने व्यक्तिले त्यस्तो ज्येष्ठ नागरिकको सम्पत्ति भोग गरेको विषयमा स्थानीय तहमा उजुरी परेमा न्यायिक समितिले ज्येष्ठ नागरिकको नाममा रहेको त्यस्तो चल अचल सम्पत्ति निजको सट्टा निजलाई पालनपोषण तथा हेरचाह गर्ने नातेदार वा हकवालालाई जिम्मा लगाउन सक्नेछ।

(१०) यस दफामा अन्यत्र जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि स्थानीय तहले ज्येष्ठ नागरिकको परिवारको सदस्य, नातेदार वा हकवालाले पालनपोषण तथा हेरचाह नगरेका वा पालनपोषण तथा हेरचाह गर्ने अन्य हकवाला वा नातेदार नभई अलपत्र अवस्थामा रहेका ज्येष्ठ नागरिकलाई हेरचाह केन्द्रमा राखी पालनपोषण तथा हेरचाह गर्ने व्यवस्था मिलाउनु पर्नेछ।”

५. मूल ऐनको दफा ८ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा ८ को उपदफा (३) झिकिएको छ ।

६. मूल ऐनमा दफा ८क, र ८ख, थप: मूल ऐनको दफा ८ पछि देहायका दफा ८क, र ८ख, थपिएका छन्:-

"८क. पारिश्रमिक वा रकम जम्मा गर्नु पर्ने: (१) सार्वजनिक पद धारण गरेका व्यक्तिले आफ्नो मासिक पारिश्रमिकको तोकिए बमोजिमको प्रतिशत रकम आफ्ना ज्येष्ठ नागरिक बाबु आमाको नाममा रहेको बैंक खातामा प्रत्येक महिना जम्मा गर्नु पर्नेछ।

(२) अन्तरराष्ट्रिय वा अन्तरसरकारी संघ, संगठन वा प्रचलित कानून बमोजिम संस्थापना वा दर्ता भएका निजी संस्थाबाट नियमित पारिश्रमिक लिइरहेका व्यक्तिले आफ्नो मासिक पारिश्रमिकको तोकिए बमोजिमको प्रतिशत रकम आफ्ना ज्येष्ठ नागरिक बाबु आमाको नाममा रहेको बैंक खातामा जम्मा गर्नु पर्नेछ।

(३) स्वरोजगार, व्यापार, व्यवसाय वा अन्य जुनसुकै किसिमको आय आर्जनबाट तोकिए बमोजिमको वार्षिक आम्दानी भन्दा बढी आम्दानी भएका व्यक्तिले तोकिए बमोजिमको रकम आफ्ना ज्येष्ठ नागरिक बाबु आमाको नाममा रहेको बैंक खातामा नियमित रूपमा जम्मा गर्नु पर्नेछ।

(४) निवृत्तभरण पाइरहेका व्यक्तिले तोकिए बमोजिमको प्रतिशत रकम आफ्ना ज्येष्ठ नागरिक बाबु आमाको नाममा रहेको बैंक खातामा प्रत्येक महिना जम्मा गर्नु पर्नेछ।

(५) उपदफा (१), (२), (३) र (४) बमोजिमको रकम बाबु आमा एकासगोल वा कानून बमोजिम भिन्न भइसकेको अवस्थामा समेत जम्मा गर्नु पर्नेछ।

(६) उपदफा (१), (२), (३) र (४) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि कुनै व्यक्तिको बाबु आमा सगोलमा बसेका रहेछन् भने बाबु आमाको संयुक्त खातामा र बाबु आमा भिन्न बसेका रहेछन् भने आफूले पालन पोषण तथा हेरचाह गर्नुपर्ने बाबु वा आमाको खातामा रकम जम्मा गर्नु पर्नेछ।

(७) उपदफा (१), (२), (३) र (४) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि नियमित पारिश्रमिक वा निवृत्तभरण पाइरहेका वा स्वरोजगार, व्यापार, व्यवसाय वा अन्य जुनसुकै किसिमको आय आर्जनबाट तोकिए बमोजिमको वार्षिक आम्दानी भन्दा बढी आम्दानी भएका बाबु आमाको लागि पारिश्रमिक वा रकम जम्मा गर्नुपर्ने छैन ।

(८) उपदफा (१) र (२) बमोजिमको रकम जम्मा गर्नु पर्ने दायित्व भएका व्यक्तिले यो ऐन प्रारम्भ भएको मितिले पन्ध्र दिनभित्र बाबु आमालाई रकम जम्मा गर्नु पर्ने वा नपर्ने सम्बन्धमा आफू कार्यरत निकायमा लिखित जानकारी गराउनु पर्नेछ ।

(९) उपदफा (३) र (४) बमोजिमको रकम वा निवृत्तभरणको रकम जम्मा गर्नु पर्ने दायित्व भएका व्यक्तिले यो ऐन प्रारम्भ भएको मितिले पन्ध्र दिनभित्र बाबु आमालाई रकम जम्मा गर्नु पर्ने वा नपर्ने सम्बन्धमा सम्बन्धित स्थानीय तहमा लिखित जानकारी गराउनु पर्नेछ ।

(१०) यस दफा बमोजिम बाबु आमाको नाममा रकम जम्मा गरेको जानकारी सम्बन्धित व्यक्तिले प्रत्येक आर्थिक वर्षको अन्त्यमा आफू कार्यरत निकाय वा सम्बन्धित स्थानीय तहमा गराउनुपर्नेछ ।

(११) यस दफा बमोजिम रकम जम्मा गर्नुपर्ने दायित्व भएको व्यक्तिले रकम जम्मा नगरेमा निजको बाबु वा आमाले निज कार्यरत निकायमा वा स्थानीय तह माफत निवेदन दिन सक्नेछन् ।

(१२) उपदफा (११) बमोजिम निवेदन प्राप्त भएमा रकम जम्मा गर्नुपर्ने दायित्व भएको व्यक्ति कार्यरत निकायको प्रमुखले त्यस्तो व्यक्तिको पारिश्रमिक वा रकम जम्मा गर्न सम्बन्धित अधिकारीलाई आदेश दिनेछ ।

(१३) कसैले यस दफा बमोजिम बाबु आमालाई पारिश्रमिक वा रकम जम्मा गरेको कारणले मात्र प्रचलित कानून बमोजिम पूरा गर्नु पर्ने दायित्वबाट उन्मुक्ति पाउने छैन ।

(१४) यस दफा बमोजिम बाबु आमाको नाममा बैङ्क खातामा जम्मा भएको रकम त्यस्ता बाबु आमाले कुनै काम इच्छाएको भए त्यस्तो काममा खर्च गर्नु पर्नेछ । त्यसरी इच्छाएको कामबाट बाँकी रहेको रकम निजहरूको मृत्यु भएपछी निजहरूको अन्त्येष्टिमा खर्च गर्न सकिनेछ ।

(१५) उपदफा (१४) बमोजिमको कामबाट पनि बाबु आमाको नाममा बैङ्क खातामा रकम बाँकी भएमा त्यस्तो रकम परिवारका सदस्यले उपयोग गर्न सक्नेछन ।

(१६) यस दफा बमोजिम पारिश्रमिक वा रकम जम्मा गर्ने सम्बन्धी अन्य व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

८ख. दुर्व्यवहार तथा अपमान गर्न वा झुक्यानमा पार्न नहुने: (१) कसैले पनि ज्येष्ठ नागरिकलाई दुर्व्यवहार वा अपमान गर्न वा गराउन हुदैन ।

(२) कसैले ज्येष्ठ नागरिकको नाममा रहेको चल अचल सम्पत्ति लिने खाने उद्देश्यले वा अन्य प्रयोजनको लागि कुनै किसिमको दबाव दिई वा प्रलोभनमा पारी वा झुक्यानमा पारी सम्पत्ति लिन वा आफनो वा अरु कसैको नाममा राख्न हुदैन ।”

७. मूल ऐनको दफा १० मा संशोधन: मूल ऐनको दफा १० को उपदफा (२) पछि देहायको उपदफा (२क.) थपिएको छ:-

“(२क.) ज्येष्ठ नागरिकलाई प्रचलित कानूनको अधीनमा रही जिल्ला कानूनी सहायता समिति मार्फत कानूनी सहायता उपलब्ध गराइनेछ ।”

८. मूल ऐनको दफा १२ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा १२ को उपदफा (२) पछि देहायको उपदफा (२क) थपिएको छ:-

“(२क) उपदफा (२) बमोजिम अदालतको आदेश अनुसार ज्येष्ठ नागरिकलाई हेरचाह केन्द्रमा राख्दा अन्य ज्येष्ठ नागरिकबाट अलगगै राख्न पर्नेछ ।”

९. मूल ऐनको दफा १३ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा १३ को,-

(१) उपदफा (१) को खण्ड (क) र (छ) को सट्टा देहायका खण्ड (क) र (छ) राखिएका छन्:-

“(क) महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्री/राज्यमन्त्री -अध्यक्ष

(छ) सचिव, सङ्घीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय - सदस्य”

(२) उपदफा (१) को खण्ड (ठ) पछि देहायको खण्ड (ठ१) राखिएको छ:-

“(ठ१) अध्यक्ष, राष्ट्रिय ज्येष्ठ नागरिक महासङ्घ -सदस्य”

१०. मूल ऐनको दफा १४ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा १४ को,-

(१) खण्ड (घ) को सट्टा देहायको खण्ड (घ) राखिएको छ:-

“(घ) प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समिति तथा स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समितिको काम कारबाहीमा समन्वय तथा अनुगमन गर्ने,”

(२) खण्ड (ङ) मा रहेका "दिवा सेवा केन्द्र," भन्ने शब्दहरू पछि "सेवा केन्द्र," भन्ने शब्दहरू थपिएका छन्।

११. मूल ऐनमा दफा १४क.थपः (१) मूल ऐनको दफा १४ पछि देहायको दफा १४क. थपिएको छः-

“१४क. प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समितिः (१) प्रत्येक प्रदेशमा ज्येष्ठ नागरिकको हेरविचार, स्याहार सम्भार तथा सामाजिक सुरक्षा गर्ने प्रयोजनको लागि प्रदेश सरकारले प्रदेश राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समिति गठन गर्न सक्नेछ ।

(२) प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समितिको बैठक, कामकारवाही सम्बन्धी अन्य व्यवस्था प्रदेश सरकारले निर्धारण गरेबमोजिम हुनेछ ।”

१२. मूल ऐनको दफा १५ मा संशोधनः मूल ऐनको दफा १५ को सट्टा देहायको दफा १५ राखिएको छः-

“१५.स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समितिको गठनः (१) प्रत्येक स्थानीय तहमा ज्येष्ठ नागरिकको हेरविचार, स्याहार सम्भार तथा सामाजिक सुरक्षा गर्ने प्रयोजनको लागि स्थानीय तहले स्थानीय राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समिति गठन गर्न सक्नेछ ।

(२) स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समितिको बैठक तथा अन्य काम कारवाही सम्बन्धी व्यवस्था स्थानीय तहले निर्धारण गरेबमोजिम हुनेछ ।”

१३. मूल ऐनको दफा १६ मा संशोधनः मूल ऐनको दफा १६ को ठाउँ ठाउँमा रहेका "जिल्ला" भन्ने शब्दको सट्टा "स्थानीय" भन्ने शब्द राखिएको छ ।

१४. मूल ऐनको दफा २० मा संशोधनः मूल ऐनको दफा २० को,-

(१) उपदफा (१) मा रहेका "नेपाल सरकार वा" भन्ने शब्दहरूको सट्टा "नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार वा स्थानीय तह वा" भन्ने शब्दहरू राखिएका छन् ।

(२) उपदफा (८) मा रहेका "दिवा सेवा केन्द्रको" भन्ने शब्दहरू पछि "मापदण्ड तथा" भन्ने शब्दहरू थपिएका छन् ।

१५. मूल ऐनमा दफा २०क. थपः मूल ऐनको दफा २० पछि देहायको दफा २०क.थपिएको छः-

“२०क. ज्येष्ठ नागरिक सेवा केन्द्र स्थापना र सञ्चालनः (१) ज्येष्ठ नागरिकलाई हेरचाह र संरक्षण गर्न स्थानीय तहले ज्येष्ठ नागरिक सेवा केन्द्रको स्थापना र सञ्चालन गर्न सक्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिमको सेवा केन्द्रले ज्येष्ठ नागरिकका लागि तोकिए बमोजिमका आयमूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सक्नेछ ।

(३) उपदफा (२) बमोजिमको आयमूलक कार्यक्रममा ज्येष्ठ नागरिकलाई संलग्न गराउँदा निजको शारीरिक वा मानसिक अवस्था विचार गर्नुपर्नेछ ।

(४) सेवा केन्द्रले ज्येष्ठ नागरिकलाई उत्प्रेरित गर्ने किसिमका तालीम तथा ज्येष्ठ नागरिकको स्वास्थ्य र पोषण तथा उचित स्याहार सम्बन्धमा चेतनामूलक तालीम तथा गोष्ठी सञ्चालन गर्न सक्नेछ ।

(५) सेवा केन्द्रले ज्येष्ठ नागरिकलाई निजको इच्छा विपरित यस दफा अन्तर्गत सञ्चालन गरिने कार्यक्रममा संलग्न गराउनु हुदैन ।

(६) सेवा केन्द्रले केन्द्रीय ज्येष्ठ नागरिक समिति, प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समितिको निर्देशन तथा स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समितिको समन्वयमा रही काम गर्नेछ ।

(७) सेवा केन्द्रको अन्य काम, कर्तव्य, अधिकार र मापदण्ड तथा सञ्चालन सम्बन्धी व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।

१६. मूल ऐनमा दफा २५क. थप: मूल ऐनको दफा २५ पछि देहायको दफा २५क. थपिएको छ:-

“२५क. कसूर गरेको मानिने: कसैले देहाय बमोजिमको कुनै कार्य गरेमा यस ऐन बमोजिमको कसूर गरेको मानिनेछ:-

(क) दफा ४ को उपदफा (१) बमोजिमको कर्तव्यको पालना छोरा छोरीले नगरेमा,

(ख) दफा ४ को उपदफा (३) विपरीत अलग बस्न बाध्य पारेमा,

(ग) दफा ८ को उपदफा (१) विपरित भिक्षा माग्न लगाएमा,

(घ) दफा ८ को उपदफा (२) विपरीत इच्छा विपरित सन्यासी, भिक्षु वा फकिर बनाएमा,

(ङ) दफा ८ख. को उपदफा (१) र (२) विपरीतको काम गरेमा वा गर्न लगाएमा,

(च) हेरचाह केन्द्र, दिवा सेवा केन्द्र वा सेवा केन्द्रका प्रमुख, सञ्चालक, कर्मचारी वा पदाधिकारी वा अन्य कुनै व्यक्तिले ज्येष्ठ नागरिकको सम्पत्ति लिने बदनियतले कुनै काम गरे वा गराएमा।”

१७. मूल ऐनको दफा २६ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा २६ को सट्टा देहायको दफा २६ राखिएको छ:-

“२६. सजाय: (१) कसैले दफा २५क. को खण्ड (क) बमोजिमको कसूर गरेमा तीन लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना हुनेछ ।

(२) कसैले दफा २५क. को खण्ड (ख) बमोजिमको कसूर गरेमा एक महिनादेखि तीन महिनासम्म कैद वा दश हजार रुपैयाँदेखि तीस हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुनेछ ।

(३) कसैले दफा २५क. को खण्ड (ग) बमोजिमको कसूर गरेमा तीन वर्षसम्म कैद वा तीस हजार रुपैयाँदेखि नब्बे हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवैसजाय हुनेछ ।

(४) कसैले दफा २५क. को खण्ड (घ) बमोजिमको कसूर गरेमा एक वर्ष देखी पाँच वर्षसम्म कैद वा एक लाख रुपैयाँदेखि पाँच लाख रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवैसजाय हुनेछ ।

(५) कसैले दफा २५क. को खण्ड (ङ) बमोजिमको कसूर गरेमा एक महिना देखि तीन महिनासम्म कैद वा दश हजार रुपैयाँदेखि तीस हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना वा दुवै सजाय हुनेछ र ज्येष्ठ नागरिकको सम्पत्ति लिए वा राखेको भए त्यस्तो सम्पत्ति सम्बन्धित ज्येष्ठ नागरिकलाई फिर्ता दिनु पर्नेछ ।

(६) कसैले दफा २५क. को खण्ड(च) बमोजिम ज्येष्ठ नागरिकको सम्पत्ति लिने बदनियतले कुनै कार्य गरेमा एक वर्षदेखि पाँच वर्षसम्म कैद वा बिगो बमोजिम जरिवाना वा दुवै सजाय हुनेछ ।

(७) उपदफा (१) बमोजिम जरिवानाको रकम सम्बन्धित बाबु आमाको बैंक खातामा जम्मा गरिनेछ ।

१८. मूल ऐनमा दफा २६क. थप: मूल ऐनको दफा २६ पछि देहायको दफा २६क. थपिएको छ:-

“२६क. थप सजाय हुने: (१) कुनै सार्वजनिक पद धारण गरेको व्यक्तिले यस ऐन बमोजिमको कसूर गरेमा निजलाई अन्य व्यक्तिलाई हुने सजायमा थप तीस प्रतिशत सजाय हुनेछ ।

(२) प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि कसैले अशक्त ज्येष्ठ नागरिक वा पचहत्तर वर्ष उमेर पूरा गरेको ज्येष्ठ नागरिक विरुद्ध प्रचलित कानून बमोजिम कसूर मानिने कुनै कार्य गरेमा निजलाई प्रचलित कानूनमा व्यवस्था भएको सजायमा थप पच्चीस प्रतिशत सजाय हुनेछ ।

तर जन्मकैदको सजाय भएकोमा यो व्यवस्था लागू हुने छैन ।

(३) यस ऐन बमोजिम सजाय पाएको व्यक्तिले त्यस्तो सजाय हुने कार्य पुनः गरेमा निजलाई पटकै पिच्छे थप दश प्रतिशत सजाय हुनेछ ।”

१९. मूल ऐनको दफा २७ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा २७ को सट्टा देहायको दफा २७ राखिएको छ:-

“२७.मुद्दा हेर्ने अधिकार: (१) दफा २५क. को खण्ड (क) अन्तर्गतको मुद्दा हेर्ने अधिकार सम्बन्धित स्थानीय तहको न्यायिक समितिलाई हुनेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम बाहेक यस ऐन अन्तर्गतको कसूरको शुरु कारबाही र किनारा गर्ने अधिकार सम्बन्धित जिल्ला अदालतलाई हुनेछ ।

२०. मूल ऐनको दफा २९ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा २९ को सट्टा देहायको दफा २९ राखिएको छः-

“२९.सरकार वादी हुने: दफा २५क. को खण्ड (क) बमोजिमको कसूर बाहेक यस ऐन अन्तर्गतको अन्य कसूर सम्बन्धी मुद्दा सरकारवादी हुनेछ र सो मुद्दा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि (संहिता) ऐन, २०७४ को अनुसूची—१ मा समावेश भएको मानिनेछ।”

२१. मूल ऐनको दफा ३० मा संशोधन: मूल ऐनको दफा ३० को उपदफा (१) को सट्टा देहायको उपदफा (१) राखिएको छः-

“(१) नेपाल सरकारले केन्द्रीय ज्येष्ठ नागरिक समिति, प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समिति तथा स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समितिलाई समय समयमा आवश्यक निर्देशन दिन सक्नेछ।”

२२. मूल ऐनको दफा ३१ मा संशोधन: मूल ऐनको दफा ३१ को सट्टा देहायको दफा ३१ राखिएको छः-

“३१.प्रतिवेदन पेश गर्नुपर्ने: आफूले गरेको कामको वार्षिक प्रतिवेदन स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समितिले सम्बन्धित प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समिति र केन्द्रीय ज्येष्ठ नागरिक समितिमा तथा प्रदेश ज्येष्ठ नागरिक समितिले केन्द्रीय ज्येष्ठ नागरिक समितिमा आर्थिक वर्ष समाप्त भएको मितिले दुई महिनाभित्र र केन्द्रीय ज्येष्ठ नागरिक समितिले आर्थिक वर्ष समाप्त भएको मितिले तीन महिनाभित्र महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालयमा पेश गर्नु पर्नेछ।”

२३. रूपान्तर यस ऐनको ठाउँ ठाउँमा रहेका देहायका शब्दहरूको सट्टा देहाय बमोजिमका शब्दहरू राखी रूपान्तर गरिएको छः-

(क) “केन्द्रीय ज्येष्ठ नागरिक कल्याण समिति” भन्ने शब्दहरूको सट्टा “केन्द्रीय ज्येष्ठ नागरिक समिति” ।

(ख) “जिल्ला ज्येष्ठ नागरिक कल्याण समिति” भन्ने शब्दहरूको सट्टा “स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक समिति” ।

(ग) “ज्येष्ठ नागरिक कल्याण कोष” भन्ने शब्दहरूको सट्टा “ज्येष्ठ नागरिक कोष” ।

(घ) “महिला, बालबालिका तथा समाजकल्याण मन्त्रालय” भन्ने शब्दहरूको सट्टा “महिला बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय।”

